

TRƯỜNG ĐẠI HỌC VĂN HÓA HÀ NỘI
KHOA VIẾT VĂN – BÁO CHÍ
***

NGUYỄN THỊ HIỀN

TÁC PHẨM TỐT NGHIỆP
(KHÓA 12, NĂM 2009 – 2013)

HÀ NỘI – 2013

GÁI MUỜNG MA HỌ

Đã hát *bọ mệng* mấy mùa trăng
Đã giữ quả *còn* mấy mùa hội
Đã bao lần hẹn nhau bên suối
Mình vẫn chẳng thể gần nhau

Anh lụi cụi vào rừng
Em âu rầu lên rẫy
Pố máng anh không cho bỏ trâu
Pố máng em không cho đánh tiếng

Con gái khéo rồi người lớn gả bản lạ
Em không thiết mắc cửi, không buồn đan len
Em muốn thấy anh
Chít khăn gùi *chón* cơm sang đón
Em muốn mang về nhà anh
Hai chăn, hai đệm, hai gói
Cùng anh làm mùa, cùng anh lo việc nhà trên dưới
Lọ mạ sẽ khỏe như anh
Cách tặc sẽ đẹp như em

Sao anh không sang?

Ngày mai
Khi không ngủ dậy nữa
Người nhà em chặt ba nhát dao vào khung cửa sổ gian thờ
Em thấy anh
Chít khăn trắng trên đầu
Gùi *chón* dưới cơm trên gà
Họ soạn cho em những gói, những đệm...
Gió không đưa em qua nhà anh mười hai gian im ắng
Không đưa em qua góc sân trưa rẫy quạt mát cho nhau
Chờ tan
Em ướm vào hồn suối
Chảy quanh

Người lớn đánh *mãng*
Trẻ con đi *cà kheo*
Anh chống gậy mân mê *còn* cũ.

Nghe xuân về hát *bộ mộng* cùng nhau.

HÀNG CHỤC NGƯỜI DUNG

Hàng chục người dung bước vào cuộc đời tôi
Họ mang hoa hồng, sô cô la, gấu bông
và tất tật những thứ họ cho là có thể chứa đựng yêu thương
đầy vơi theo cách riêng của họ
Có người hào phóng tặng tôi cả cuộc đời
nhưng chẳng được bao lâu họ xin lại
dù tôi chưa kịp một lần nắm giữ
Người ngại ngùng
Người mạnh dạn
Người vô tâm...
Đầy đủ tính cách của hàng chục người dung
Tôi đều tiễn họ bằng nụ cười như lúc họ đến.
Rồi lại có hàng chục người dung
Xin được hết làm người dung
Họ cũng tặng tôi những thứ mà hàng chục người dung trước mang đến
Cũng gói ghém cẩn thận
Cũng tỏ vẻ chân thành
Cũng chân thành
Tôi trả lại họ tất cả vì nhà tôi chật hẹp không đủ chỗ chứa.

Gom hết những ngày vắng bóng người dung
Tôi ngồi đếm tuổi mình không bằng những con số
trên cùng một bầu cửa trong hàng chục bầu cửa
nhưng tuyệt nhiên không có ai trong số hàng chục người dung tường tận nơi ấy.

Và cứ thế
Hàng chục
Hàng chục người
Bước ra khỏi cuộc đời tôi
Làm người dung.

KHÔNG CÒN AI

Không còn ai nghĩ đến mình
khi cơn mưa mùa đông thả rơi ngoài phố
Chuyến buýt chiều vội vã chở ngày buồn lác lác
Muốn níu lại ánh mắt quen, nụ cười gần
cứ mãi trôi xa thản nhiên
không còn ai nhớ đến mình
Khi gió theo nhau về
Đè dặt trước tình nhân, khăn bông, lò sưởi
Ta tự nguyện thu hết lạnh về mình
nơi điếm chờ
không ngừng xoa tay vào nhau làm nóng lên hi vọng
dẫu biết giờ chẳng còn ai mong
Đôi chân mùa mỗi mệt buốt cóng
leo lên bậc cửa
ngơ ngác tìm chỗ ngồi
trên chuyến buýt đêm dài như ảo mộng
không còn ai.

SAU CHIÊM BAO

*Sớm mai lạnh nằm bên nhưng nhớ
Quên trở mình như giấc ngủ dài năm*

Vì giờ mình là nước với lửa
Hoa - rong rêu không sống được với nhau
Chim rừng thoi tìm mùa mỗi mệ
Trăng chờ tàn nhức mắt nghĩ về đêm.

Anh không giận em bằng ánh mắt
Em không trách anh bằng dấu môi
Gió thổi xa dần lên men ngày quạnh
Còn buồn gì khi không nghĩ về nhau

Vì giờ mình là nước với lửa
Ong rộn cánh vờn hoa mở hội
Rêu bọt bọt an ủi ngọn tay xơ
Thì đừng nhớ
Thì đừng đau
Đừng gần nhau để giọt kỷ-niệm nhàu lạnh.
Giận lòng chưa nguôi day dứt...

Anh xa em ngày đã khác ngày xưa
Ngày gió bỏ quên từ rất lâu
Anh bỏ quên từ rất lâu
Sao em còn mỗi mắt nhớ?
Vì giờ mình là nước với lửa
Sau chiêm bao gió nói chỉ vậy thôi.

VỮA THỪA

Tôi ngồi bên đống vữa thừa của người thợ hồ
sau một công trình chớp nhoáng
Anh cười với tôi nụ cười lấm lem
“Cô bé, đó không phải là đồ chơi đâu
Nếu muốn làm tổ chim câu hãy nói với tôi”
Tôi mím môi: sao lại là tổ chim câu nhỉ
Ngày hôm qua
cô giáo và các bạn mang đến phòng tôi hạc giấy đủ màu
Tôi không đếm nhưng nghĩ bụng
hẳn là một nghìn con như trong phim
Cũng ngày hôm qua ba mẹ mua cho tôi một bộ váy đẹp
Nhưng mọi thứ không khiến tôi để tâm và hứng thú
như khi ngồi bên đống vữa thừa
Rõ ràng là nó vẫn có thể sử dụng
Chính người thợ hồ cũng khẳng định điều đó khi có ý xây giúp
tôi một tổ chim câu
Giờ thì nó đang dần khô cứng và sắp bị hốt đi
Tại sao không phải là một tổ chim câu nhỉ
Tôi hối hận nên cứ ngồi chờ mãi
đến khi chấp nhận rằng người thợ đó sẽ không hề quay lại
cũng không ai có ý định xây giúp tôi cái gì nữa
dù đống vữa vẫn có thể sử dụng được.
Tôi về phòng thay bộ váy mới
Nằm ngoan trên giường và bắt đầu đếm
Quả thật có đến một nghìn con hạc
Rõ ràng là chúng đang bay ra từ tổ chim câu mới xây của tôi.